

Ἄνεμα Ἰσχυρότου Ν. Δοκίμου τοῦ Σαλαίου

Αἰολικός Ἀστήρ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΡΗΣΤ. Γ. ΒΑΦΕΙΛΙΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ Τῆ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Σ' τὸν Αἰολικὸν Ἀστῆρα (ποίησις) *Στυλ. Σπεράντζα*
- Τὸ Πρόγραμμά μας
- Ἡ Κομωδία παρ Ἀλλήνων *Βασ. Βασιλειάδου*
- Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Στ. αὐροῦ
- Προσφώνησις πρὸς τοὺς τελειοφοίτους *Ἰωανν. Ὀλυμπίου (Ἐπιφανίου)*
- Ἡ Μαύρη Καρδιά (Διήγημα) *Βάσου Ἀλιστράτου*
- Κυδωνιατικὴ Ζωὴ
- Ἀλληγορία (Ποίημα) *Μαρίνου Κοντούβαλη*
- Σχολικοὶ Ἀγῶνες
- Ὁ Συμβολισμὸς τῆς Ροιᾶς *Ἀνδρ. Γερωλύμου*
- Σκόρπια λόγια

ΕΙΚΟΝΕΣ

- Ἀριστοφάνης
- Γυμνάσιον Κυδωνιῶν
- Ἡ Δυστυχισμένη
- Ἀνατολικὴ ἄποψις Κυδωνιῶν
- Μαθητικοὶ Ἀγῶνες (Εἰκόνες 2)

Τύποις δ' "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστῆνι) *Κυδωνία*

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Κυδωνίαις Μην. 2 1/2
Ἐν τοῖς χωρίοις 3
Ἐν τῷ ἑστέρι 3
Ἐν τῷ ἑξαμηνίῳ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

☞☞☞☞

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Διοδὸς Σιναϊτικο Ν^ο
6 καὶ 7 διοδὸς Κλειδαρά Ν^ο 6 διοδὸς Εὐαγγελικῆς σχολ-
ῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ὍΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΦΕΡΛΛΗΝ ΠΟΙΚΗΛΙΑΝ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΗΛΙΟΣ"

ΧΑΡΑΛΑΜ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ & ΔΗΜΗΤ. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΟΡΑ (ΒΕΞΕΣΤΕΝΙ)

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ἐπιστολοκεφαλίδων, Φακέλλων, Λογαριασμών, Συ-
ναλλαγμάτων, Διπλοτύπων, Ἐπισκεπτηρίων, Προσκλη-
τηρίων, καὶ Ἀγγελτηρίων Γάμων Ἀρραβώνων Βαπτί-
σεων Κηδεϊῶν καὶ Μνημοσύνων, Βιβλίων, Πμερολογί-
ων, Περιοδικῶν, Ἐφημερίδων, κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Ἀναλαμβάνοντες τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρου," πρω-
τίστως ἐβασίσθημεν ἐπὶ τῆς φιλομου-
σίας τῶν κατ' ἡμᾶς λογίων, χαίρομεν
δὲ μὴ διαψευσθέντες τῶν ἐλπίδων μας·
αἱ πρὸς ἐκδόσιν ἐνθαρρύνσεις ἐντεῦ-
θεν τε καὶ ἀλλαχόθεν τὴν ἐλαχίστην
ἡμῶν ἀμφιβολίαν διαλύσαντες κατέ-
πεισαν ἡμᾶς ὅτι ἡ ἐκδοσις Περιοδικοῦ
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει θεωρεῖται γενι-
κῶς ὡς ἐπείγουσα πνευματικὴ ἀνάγκη,
οἷα ἡ τοῦ ἄρτου πρὸς τὴν τοῦ σώματος
διατροφὴν.

Ὁ "Αἰολικὸς Ἀστὴρ," διὰ τῆς ποι-
κίλης καὶ τερπνῆς σὺν τῷ ὠφελίμῳ ὄ-
λης του θέλει καταστῆ ἀπαραίτητον
διὰ τὰς οἰκογενείας Περιοδικόν, βελτι-
ούμενον καὶ προαγόμενον ἡμέρας
θέλομεν δὲ προσπαθεῖ ὅπως τὰ ἐν αὐ-
τῷ ἐγκυκλοπαιδικῆς χροιάς δημοσιεύ-
ματα ἱκανοποιῶσι τὰς ὑψηλότερας
πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν πλησίων, οἵ-
τινες καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ δύνανται
νὰ διδαχθῶσιν, οὐχὶ δὲ ὠρισμένης ἐ-
πιστημονικοῦ κύκλου τάξεως ἀγαννω-
στῶν, οἵτινες ἀναμφιβόλως ἀποτελοῦ-
σιν ἐλαχίστην μειονότητα.

Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς θέλει
παρακωλύει ὅπως ὁ "Αἰολικὸς Ἀστὴρ"
θεωρηθῆται ὑπὸ πάντων τῶν θεραπευ-
όντων ἐπαγγελματικῶς τὰ Γράμματα
περιζήτητον ἀνάγνωσμα· ἡ πρόφρων
καὶ λίαν εὐγενῆς πολῦτιμος δὲ τακτικὴ
συνεργασία τοῦ διακεκριμένου Γυμνα-
σιάρχου μας κ. Γ. Ὀλυμπίου, τῶν κ. κ.
Καθηγητῶν καὶ αἱ ἄλλοθεν συμβολαὶ
διαπρεπῶν ἐν Γράμμασι μυστῶν δηλω-
σάντων συνεργασίαν ὡς καὶ διαφόρων
λογίων, ἀναμφηρίστως θὰ καταστή-

σωσι διὰ τῆς ποικιλίας τῆς ὄλης τὸν
"Αἰολικὸν Ἀστέρα," σὺν τῷ χρόνῳ ὄν-
τως ἅΣΤΕΡΑ φαεινὸν διαχέοντα τὸ με-
λιχρὸν αὐτοῦ πνευματικὸν φῶς πρὸς
πάντα ἐν γενεῇ εὐδοκοῦντα νὰ ἐνατενί-
σῃ αὐτὸν φιλόμουσον, εὐμοιροῦντα καὶ
παιδεύσεως ἐπιστοιχειώδους ἀλλὰ καὶ
ἐφέσεως πρὸς μάθησιν.

Ἡ γλῶσσα τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρου,"
τὴν χρῆσιν ἐπέστηθε θεορέουσα θέ-
λει ἀποφεύγει τὰς διαλεκτικὰς ὑπερ-
βασίας καὶ ἐκτροχιάσεις αἰτινες ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν μας ἀνήγαγον ὅλως ἀτό-
πως εἰς περιωπὴν τὸ ζήτημα. Δέον τέ-
λος νὰ κατανοηθῆ ὅτι ἡ γλῶσσα δὲν
τυγχάνει ἐλαστικὸν παίγνιον, ὅπερ κα-
τὰ βούλησιν δύνανται νὰ προσλάβῃ διά-
φορα σχήματα ὑπὸ τεχνίτου — ὅσον
καὶ ἂν ἔξοχος οὗτος τυγχάνῃ — ἀλλὰ
γιγαντιαία σφαῖρα ἦν μόνον μυριάδες
χειρῶν λαϊκῶν δύνανται νὰ μετακινή-
σωσι καὶ προσδώσωσιν ὠθησιν καὶ ζω-
ῆν ἐφ' ᾧ αἱ στήλαι τοῦ "Αἰολι-
κοῦ Ἀστέρου," δὲν θέλουσιν
ἀποκλείει τὴν γνησίαν ἀμιγῆ γλῶσσαν
οὐχὶ νοσηρὸν τι νεόπλασμα, ἀλλὰ τὸ ὄ-
γιες πλάσμα τοῦ λαοῦ μας, τὴν δημοτι-
κὴν δῆλον ὅτι, ἐν τῇ Διηγηματο-
γραφίᾳ καὶ τῇ Δυρικῇ Ποίησει.

Περαινοῦντες τὸ ἐν γενικοτάταις γραμ-
μαῖς Πρόγραμμα ἡμῶν, καθῆκον ἐπι-
βαλλόμενον θεωροῦμεν ὅπως ἐκφρά-
σωμεν τὰς θεομὰς ἡμῶν εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Σμυρναϊκὸν καὶ Μυτιληναϊ-
κὸν τύπον, ὅστις ἁμοφώνως ἐχαιρέτι-
σεν ὡς εὐόωνον σημεῖον τὸ ἔργον ἡμῶν
εὐαρεστηθεῖς ὅπως προσθήσῃ λιαν εὐ-
μενεῖς κρίσεις περὶ τῆς Διευθύνσεως
αὐτοῦ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἡ ΕΩΡΤΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τῆς Ἱερώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τελεῖται ἐν Κυδωνίᾳ ἀπὸ ἱκανῶν ἐπισημῶν καθιερωθεῖσα Ἐθνεργατικὴ Ἀγορὰ, ἧς αἱ εἰσπράξεις διακρίνονται ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα Ἐκπαιδευτηρίων. Ἐπιτροπὴ ἐκ φιλομούσων κυρίων ἀναλαμβάνει ἐκάστοτε τὴν περισυλλογὴν διαφόρων ἀντικειμένων ἅπανα εἰρηανέως διορθῶνται προφρονῶς διαθέτουσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοφελούς σκοποῦ καὶ οὕτω ἀποτελεῖται τερπνὸς ἑορτὴ ποικίλων ἀντικειμένων, ἣν τὴν κρατοδοκίμω μέρῳ κατέχουσιν ἐργόχειρα καλλιτεχνικὰ ὑπὸ χειρῶν ἀβρῶν θεοποιούντων τεχνουργηθέντα. εὐλόγητος δὲ τὸ καρπὸν τῆς ἀποσταλλομένης παρὰ τίνος τὸ χειροτέγνημα ἡγοράσθη καὶ εἰς ποίαν τιμὴν διαθρήσκει δὲ τὴν φιλοτιμίαν τῆς εὐνοῦμένης εἰς τιμὴν πολλῶν μαζῶνα τῆς πραγματικῆς. Ἐνταῦθα ἐπιποθέτω δύνανται νὰ ἐπιδείξῃ προτίμησιν τινα ὁ νέος πρὸς ἐργό-

χειρον νέος τῆς ἀρεσκείας του φρονιζῶν νὰ μάθῃ, ἐὰν κατορθώσῃ, ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἀποσταλὸν εἶδος ἕως ὑπερθεματίσῃ πρὸς ἀγοράν, οἷον δὲ συμβαίνει πολλάκις ἀντικείμενον νὰ κατακυρωθῇ εἰς τιμὴν δεκαπλασίαν τῆς πραγματικῆς του ἀξίας, ὅταν ὑπάρχωσιν ἀντίπαλοι ἢ μᾶλλον ἀντίζηλοι, ἣν ἡ παρουσία δὲν ζῆμοι ἀναμφισβήτητος τὸ Ταμεῖον τῶν Σχολῶν. Ἐνταῦθα οἱ μνηστήρες φιλοτιμῶνται νὰ γείνηται κάτοχος δ' ὑπερθεματίσεως τοῦ καλλιτεχνήματος, ὅπου ἀπίστευτον ἢ ἐκλεκτῶν, πάσῃ θυσίᾳ, συνθέσιμα δὲ ὑπερβαίνει τὴν πεντηκοντάδα τῶν μαζιζῶν ἢ ὑπερθεματίσῃ μέχρις οὗ γείνη ὁ μνηστὴρ νόμιμος κάτοχος τοῦ ἀντικειμένου πρὶν γένηται τῆς ἐπιστελλομένης ἐπ' ἣν εὐλόγητον δὲ ἢ ἑφορευτὰ τῶν Σχολῶν θὰ εἴχεται νὰ ἐξέστησαν πολλοὶ ἀρραβῶνες κατὰ τὴν πρὸς τῆς τελείσεως τῆς Ἐθνεργατικῆς Ἀγορᾶς ἡμέραν.

Συνήθως ἢ συρροὴ τοῦ πλήθους κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνεργατικῆς τυγχάνει ἀξιοσημείωτος ἅπας ὁ εὐρὸς περίβολος τοῦ Γυμνασίου ἀμφιθεατρικῶς ὑπερπληροῦται, διακρίνονται δὲ ἐκ τῶν ἐν τέλει αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ Κυδωνίων, ὁ Ἑλλήν Προβλεπὸς ὡς καὶ οἱ διδάκτορες ἐνταῦθα ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Δυνάμειον.

Τὸ ἐκ τῆς Ἐθνεργατικῆς Ἀγορᾶς ὄφελος ἀνέρχεται ἐκάστοτε εἰς ἑκατοντάδα λίρών, οὗτοι πολλάκις εὐτέλει κατ' ὅμοιον ἀντικείμενα ἐκ κοινοφελούς προθέσεως ἢ ὑπολήψεως ἐξικονοῦνται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, οἷον πέρουσι συνήθως φωτογραφικὴ εἰκὼν τοῦ ἀπὸ ἀφικουμένου πρώτου Μητροπολίτου Κυδωνίων Κ. Κ. Γρηγορίου κατακυρωθῆ ἐπ' ὀνόματι ἐγκρίτου Κυδωνιάτου ἀντὶ δεκαπέντε ἑθνομ. λίρών.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Ἐθνεργατικῆς Ἀγορᾶς, παρεμπιπτόντως δὲ δὲν θυνάμεθα εἰ μὴ διακρίνωμεν νὰ ἐξάρωμεν τὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του περασμὸν τοῦ Κυδωνιάτου, ὁ κατώτερος ὑπανίσταται κατὰ τὴν πάροδον τοῦ ἀνωτέρου του, ὁ δὲ ἰσὺς ἢ ἀνεξέλεος ἢ νεώτερος ἀδελφὸς οὐδέποτε παραλείπει τὸ πρὸς τοὺς προσηυτέρους σέβας, καὶ νομιμασμένος δὲ ἐὰν τυγχάνῃ οὐδέποτε φερόνται καπνίζων πρὸ παιδαστῶν συγγενῶν του, τὸ τοιοῦτον δὲ ἀξιοζήλον ὑπόδειγμα παρατηρεῖται οὐ μόνον παρὰ τῆ λαϊκῆς τάξεως ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆ ἀνωτέρας.

Παρὰ τῆ ἀναπτυσσόμενη κοινωνικῆς τάξεως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ὑψίσταται ἀμυγῆς καὶ καθαρεύουσα, παρὰ τῆ λαῶ ἢ λίξιν κύριος καὶ κυρία τυγχάνουσιν ἀγνωστα, τὸν κύριον του ἐν σέβεται καὶ τιμῶν θὰ καλίστη ἢ ἐργάτης ἢ Ἀλλεῖκος ἐπὶ παραδείγματι, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐξήγησιν τῆς χρήσεως τοῦ θηλυκοῦ γένους εἰς τὰ ἀρσενικά, τὸ τοιοῦτον θὰ παρελκεν ἡμᾶς εἰς γλωσσικὰ ζητήματα ἐξω τοῦ κυρίου θέματος, ἄλλως τε ὁ ἐλλογιμώτατος τίσις Γυμνασιάρχης Κυδωνίων καὶ πολῦτιμος φίλος κ. Γεώργιος Σακκάρης ἐν τῆ ἐναισθησὶ ἐπὶ διδασκαλίᾳ διατριβῆς του περὶ τῆς τῶν Κυδωνιῶν διαλέκτου ἀμφοβήστατα ὅσον καὶ ἐπαγωγότατα ἐπραγματεύθη. Ἡ ἀναυτοῦ κύριος καὶ κυρία προσεγγέσει εἶνε τοσοῦτον ραθῆως ἐρριζομένη παρὰ τῆ λαϊκῆς τάξεως ἑκατέρου τοῦ φύλου, ὅστε δυσχερὲς νὰ ἐξαλειφθῇ, ἄλλως τε δὲν εὐρίσκωμεν αὐτὸ ἄτοπον οὐδὲ φεκτόν, ὑπομνησκον ἡμᾶς τὴν ἀρχαίαν ἀρίστην. Μὴ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πατριάρχου καὶ Σουλτάνου προσηγέσαντο διὰ

τοῦ κύριος καὶ κυρία, ἢ μὴ διὰ τοῦτο ἢ ἀνθρωπότης τότε ἐτύγχανε κατ' ὅμοιον ὀλιγώτερον εὐγενῆς;

Παραίνοντας τὴν μελέτην ἡμῶν ταύτην ἐπιχειροῦμεν καὶ ἐκδόμως ἐπαδοκιμάζομεν τὴν τήρησιν τῶν ἰδαζόντων μνησθέντων τοπικῶν ἡθῶν, οἷον ἰδίᾳ ἢ περιφορὰ τοῦ πατροπαράδοτου Φαναρίου.

Ἐὰν δὲ πέρουσι ἕνα αἰτίων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον δεδουλογογμένον παρακλιθεῖσθαι τῶν ἀρμεδιῶν ἢ τέλεισι τοῦ πατροπαράδοτου τοῦτο ἔθιμου, εὐχαρίστως σημειοῦμεν δὲ τελευταίως κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου ἐγένετο ἢ περιφορὰ τοῦ πατροπαράδοτου Φαναρίου πεποῖθαμεν δὲ δὲ καὶ κατὰ τὰ προσηγῆ, ἐπὶ θέλει συνεχισθῇ τὸ ἰδιόρρυθμον ὅσον καὶ τερπνότερον αὐτὸ ἔθος, τὸ ἀναμνησκον ἡμᾶς χαρίεντως κατὰ σημεῖον παραβολικὸν συνειρμὸν ἰδεῶν, ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ γαιθῶν Κοινοτήτων τοῦ ἔθους μιμήσεως, τὸ ἐν τῇ κλεινῇ Ἀρχαίῳ τῆ ἐκ τῶν Μητροπόλεων εἰς τὰς Ἀποικίας μεταλαμπαδεύομενον ἄριστον πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης καὶ ἡμμενῆς εἰς τὰ πατρία.

Ἄλλως τε, ὡς ἀνεγράψαμεν, μετὰ τοσαύτης νηφαλιότητος καὶ κοσμιότητος διεξάγονται αἱ μνησθένται πανηγύρεις ὅστε δὲν βλέπομεν τὸν λόγον τῆς καταργήσεως καὶ κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὰς συνήθεις τῶν Ἱ. Ναῶν ἑορτῶν ὅσοι ὀλίγως εἴχομεν τοιαύτας.

Ἡ πόλις τῶν Κυδωνίων ὡς ἐκ τῆς ἀποκέντρος αὐτῆς θέσεως δὲν κίετται εὐχερῆ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας οὐδὲ τὴν πιθανότητα εἰς προσηγῆς μέλλον δὲ θέλει μαθαροῦσι εἰς ἐκείτην τῶν μαγαλοπόλεων τὰς ἐξαιρέσεις καὶ τέρψεις, ἐπ' ἣ εἰς περιπλέον λόγος ὅπως αἱ πατροπαράδοτοι αὐταὶ ἑορταί, ἄς οὐμπασα ἢ πόλις τῶν Κυδωνίων περὶται, μὴ καταργηθῶσιν ὑπὸ τῶν ταγῶν αὐτῆς, ἀλλὰ τοῖναντίον παραμείνωσιν εἰς μῆκιστον, τεκμήριον τοῦ πρὸς τὰ πατρία συνεκτικῶν δεσμοῦ καὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ τάξεως τοῦ νομοταγοῦς Κυδωνιατικοῦ λαοῦ.

Χρυσὸν δ' ὡς πάντα λόγιον τῶν ἀρχαίων:
«Βίος ἀναόρτατος, μακρὰ ὁδὸς ἀπανδύκατος»

Σημ. «Αἰολικὸς Ἀστὴρ»

Ἡ ἀνωτέρω προσηγορία τυγχάνει ἀποκομὴ ἀποκρίσεων ἑταιρῆς μελέτης τοῦ ἢ μετῆρον διανθῶντο κ. Βασιλειάδου ἡμερομηνίας ἐν τῇ ἡμ. Ἀρ. 1912. 1916 Τυρναβοῦ Νῆς Ἡμερῶν

μέρα το θάνατο!

Έφαγα το ξένο ψωμί που λέγ' ο Λάντης πώς είναι πικρό!

Και η Έλληνική παράδοσις πώς βρισκεις μέσα άμμο.

Είδα τη μορφή του άγριου κόσμου κι έλειποψύχρα.

Και η φρονή που λέγεται καθήκον με διάταζε να τον βλέπω.

Έγώρισα τα μάτια τα βαρελά απ' τη θλίψη στα πίσω χρόνια τα άθωα τα παιδικά τα χρόνια.

Τα βλέπα να με γελούνε και να σβόνουν, να γίνονται.

Έπεσα στη παλαίστρα του ψωμιού, της πρώτης ανάγκης της ζωής.

Μ' είχαν διδάξη να το καρδίζω τμημένα.

Έβλεπα τη διδασκαλία να μη συμφωνή.

Έπόνεσε ποιο πολύ η ψυχή μου! Και έβλαψα για να ξεπλύνω το λάθος που ζάμνε κάθε άνθρωπος που έρχεται σ' αυτόν το πλανήτη, κι άφίνας τη πρώτη κατοικία των τών Ούρανών που δεν περνούν τα ψέματα.

Είχα λησμονήσει πολλά πράγματα απ' τα μικρά μου χρόνια.

Όλα πέρασαν σβησμένα όνειρα.

Καινούργιες έλπίδες και πόθοι είχαν γαλιβανόση την καρδιά μου.

Κι' έξοδα μέσα στη κόλασι αυτή που την λένε ζωή, όπως έζησαν και θα ζήσουν τόσσοι!

Την γυναίκα όμως εκείνην δεν την έλησμονήσα.

Είχα θυμηθώ μέσ' στη μαυρίλα της άκαρδης ξενιτειάς την καλή μου μητέρα άμέτρητες φορές. Και με την ένθύμησι εκείνης μ' ήρχετο στο νου μου και η Κυρία Έλένη.

Και είχα όνειρο να την θυμώμαι!

Γιατί και στα καλά μας και στο πόνο μας ήταν η ίδια! έν'ψ όλοι οι άλλοι άλλαζανε γνώμη.

Το παιδικό μουλό θυμάται γερά!

Είχαν περάσει τρία χρόνια που μ' έπαράδερνε η μαύρη ξενιτειά όταν γόρσα στο σπίτι της μητέρας μου που δεν το άλλαξα ούτε με τα παλάτια του Σολομώντος.

Η πρώτη μου επίσκεψις ήταν να πάγω σ' της Κυρίας Έλένης.

Έχει κανείς τότε πολλά να διηγηθώ, να πη νέα και να ένθυμηθώ τα παιριά.

Άλλ' η μητέρα μου έκοψε τη χαρά μου.

Μη πιάς παιδί μου με λέγει... και τα μάτια της άρχίζουν να βουρκώνουν.

Ποχισα να προαισθάνομαι δυστύχημα. Μά μπρος δε ζή ποιά!

Αι! παιδί μου η καλή αυτή γυναίκα που μαρτύρησε χρόνια, ποτέ της δεν έζησε!

Η ζωή της ήταν μία ερωτική πραγματική.

Έκάθησα στη καθέκτα, ακούμπησα σ' ένα τραπέζι τα χέρια μου και ποχισα με προσοχή ν' ακούσω το μαρτυρικό Συναξάρι της άγίας γυναίκας που η Έκκλησία άκόμη δεν το έδίδεσε.

Και είχε εικόμα πολύ εύμομα άμμι μιλά η μητέρα στο παιδί της και διηγείται.

Τον πατέρα της δεν τον γνώρισε.

Είχε μείνη κοιλάρρανο, γιατί δολοφόνο χέρι το βράδυ της λαμπρής εκείνης της χρονιάς, του πήρε τη ζωή!

Η μητέρα της μία χρόνια γυναίκα φαρμακόθηκε απ' τη θλίψη. Έχασε το νοικοκύρη της που ήταν όλη η περιουσία της, η έλπίδα της.

Έγεννήθηκε η Έλένη πτωχή και όρφανή κι' από μητέρα σε δυό μέρες.

Την χρονιά εκείνη — όπως λέγουν οι γυναίκες και όσοι άνδρες έκαθαν — είχαν πεθάνη πολλές λεχούδες γιατί είχαν τη κακή τύχη, καθώς που λέγει η παιμίδοσις, και αυτή είχε δόγμα, να περάσουν μέσα απ' τη πολιτεία τη νύχτα πολλά άρνιά. Αδέν άφίνουν την άρρώστια και το θανατικό σιαις λεχούδες.

Και τα άκατα άρνιά άκόμα φέρωναν κακό σ' τον κόσμο!

Άνεθάρησε στα χέρια της ύμας της Ρηνούλας όπως κι' όπως. Και σαν μεγάλωσε λίγο, είδε γύρω γύρω τον κόσμο μαύρο κατάμαυρο όπως είχε κίνη τη καρδιά της η πενταρφάνια.

Η κυρία Ρηνούλα σκέφθηκε να βάλη τη μικρή άνεψιά της στο ήάψιμο για να μπορέη να βγάλη το ψωμί που πολλές φορές δεν τώβλεπαν.

Σ' το σπίτι της ήάρητας Άναστασίας ήταν πολλά κορίτσια μαθήτριάς.

Και η Έλένη πήρε το βελόνι που με τη

τόση σικραδά του δίνει το μεγάλο ψωμί, το γλυκό το τμημένο.

Όλαις οι μαθήτριάς έσφαρταν, έπαιζαν εκεί μέσα, γελοούσαν, έδειχνε η κάθε μία τη νεκρόνυτη ποδιά της, το κάθεικαινούγιο στολίδι της.

Στη γωνιά όμως πάντα καθισμένη γλωμή, στεγνή, πικραμένη στα μαύρα, ελεγάζατο η Πενταρφάνη Έλένη.

Θλιμμένη ψυχή, ήαρισμένη καρδιά είναι δύσκολο, είναι βαρύ να βλέπη τη ξένη χαρά να της γίνεται μητροιά.

Άλλά στο μαρτύριο ο άνθρωπος συνιθίζει όταν αυτό είναι προορισμένο ν' άργήση ν' άποτελειώση.

Πολλές φορές με μάτια κουρασμένα από ματωμένα δάκρυα, με στομάχι άδειο σκυρμένη στη βελόνη χωρίς να περιμένη και μισθό, — γιατί οι ήάρητας στο κανονισμό των ά δυστυχισμένα κορίτσια τα θεωρούν ύποχρεωμένα για τη μάθησι να δουλέφουν δωρεάν ως που να γίνη πρώτα η δική των προικα, — η όρφανή έπλήρωσε το μαρτυρικό της όδρο.

Είχε άσπλαγχνες οι ήάρητας σ' αυτό το ζήτημα.

Προικιά μαζεμένα από το κουρασμένο μάτι και χέρι κι' απ' το ιδρωμένο πρόσωπο όρφανής και πτωχής μαθήτριάς που άδικείται εινε φορτωμένα με το πόνο και τον άναστέναγμα της, έχουν ήαρισμένη εκείνη των βαρειά την καρδιά της δυστυχισμένης ένοδουλεύτρας και καταραμένα προικιά δεν δίνουν τη χαρά!

Έχουσε τα μάτια της δέκα χρόνια για ένα κομμάτι ψωμί και έλωσε το πικραμένο της κορμί σ' το έργαστήρι της Άναστασίας.

Έκει έσύγναζαν κάθε μέρα πολλοί πραγματευτάδες για να πουλόν τα νεοφερμένα στολίσματα του συρμού που άλλαις τάχονε σωρό κι' άλλαις τα βλέπουν και τα λαχταρούνε!

Μέου σ' το παρθενακό εκείνο σωρό άλλαις μαθήτριάς άγαπιώτανε φανερά κι' άλλαις το είχαν κρυφό χαμιάρι.

Έσύγναζε και ο μοναχογιός ο χαϊδεμένος του Σφάρα.

Είχανε κτίματα πολλά και μεγάλη βαρβάτο. Τα μάτια του όμως έπεφταν σαν παγίδες επάνω σ' την Έλένη.

Η άφορητή για σχολία δόθηκε χωρίς κάτω σ' τα άλλα κορίτσια που κι' έν είχαν ο μως δικά των πανηγύρια είχαν μάνα και πατέρα. Άλλ' η Έλένη δεν είχε τα ίδια δικαιώματα.

Ο όρφανός μπουδίζει παντού! ο πόνος του για τους άλλους είναι ψεύτικος: γι' αυτόν όμως είναι Σταυρός και οι άλλοι όλοι έτοιμάζουν τα καρδιά των!

Αι γειτονιάς δεν είχαν άλλη ύπόθεσι.

Έπρεπε να δικάζουν να καταδικάζουν.

Άν οι κατάδικοι δικάζονται σ' ένα όρισμένο δικαστήριο, ο άπόκληρος της τύχης θα δικασθώ από πολλά.

Κάθε αύλή και κατόφλιο και κάθε γωνιά έψήφισε να σταυρωθώ η καμοματού, η ταρτούρα, η ξεμαλλοστρα. Το άνδρόγυνο του Σφάρα παρουσιάσθηκε για τη θανατική έκτέλεσι λυσοασμένο και άρειλιζτο.

Ο μοναχογιός διαλάλησε για καύχημα και τμή του πολλά, και η Έλένη η Αιολική ήτο χειροτέρα και Μαρίας της Αβραπτίας!

Δεν είχε τόπο ποιά σ' της Άναστασίας!

Έλαβε δέκα χρόνια μισθούς, την καταφρόνια, την άπελπισία!

Έσκυψε το κουρασμένο κεφάλι της και άδύχθηκε το καινούργιο γραφό της.

Δεν έπρόκανε να βάλη την πρώτη άσπη φορεσιά της ύστερα από τα δέκα άκτώ χρόνια της ζωής της που την έ γνώρισε μαύρη, όλόμαυρη!

Είχε και η κυρία Ρηνούλα το μερδικό της. Ούτε σ' την άγια γωνιά της έκκλησιάς σ' έσπερινοές και λειτουργιάς που πήραινε για ναύρη λίγη της ψυχής άποστασιά, δεν μπορούσε να μην άκούση για την άνεψιά.

Και για μόνη απάντησι και άγανάκτησι σιαις κοκαλοσιαις ρες γλώσσες έβλεπε τον Έσταυρωμένο, το μόνο βοτάφι που βρισκουν οι φαρμακωμένοι!

(άκολουθεί)

Βάσος Άλιστράτης

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΜΗΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΣΧΟΛΗΣ
ΔΑΛΔΑΚΗ

ΘΡΗΣΚΙΑΚΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ
ΕΝ ΠΑΡΑΛΙΕΙΣ

Επικαιρίας θλίβερην καθήκου επιτελούντε: άφιερωθην τας άνω δύο εικόνας εις μνήμην του Θεμιστοκλέους Γ. Καλικάκη, του εύλιπιδος μονογενούς νεανίου, έφ' ου ο άτυχός πατήρ έσθιριζε πάσας τας έλπίδας και όστις έν μια αποφράδι στιγμής έπέπρωτο να άπολεσθη θύρα της είνγενους έρρας του όπως διασώση πνιγόμενον άγρότην άγνοούσα να κολυβή.

Της λεπτομερείας του θαλασσιου τούτου δράματος έν τή Σμυρναϊκή κόλπω, έκταώς άνέγραφαν τά Σμυρναϊκά φύλλα τον λήξαντα μήνα, εξωτερικεύσαντα την συγκίνησιν και την λύπην της Σμυρναϊκής κοινωνίας επί τη θειή άποεία του

ού τή άναι της ηλικίας φειγής της ίατρικής έν Γαλλία Θεμιστοκλέους χάριμα πληρόνιν γονών! Καί έν έντωσ χάριμα ου μόνον διά τοις γεννήτορας, αλλά και διά πάντα τμήματα την γεννητοφήν έν εδσταλει σώματι. Παρατηρήσατε τας εικόνας! Πρώτος έρχεται εις τό δρόμον ο άλικμος παις υπό τας άπειρηγμίας του θεατηρίου!

Και ή μιν μία των εικόνων παρουσιάζει ήμιν τοις μαθητικώς άγθνας της εδφήμως γνωστής έν Σμύρνη Σχολής Δαλδάκη, ή δ' έτέρα όμοίως Σχολικώς Αγώνας έν Παραδείσω (Σμύρνης), τή πεφρισμένη Σμυρναϊκή τοποιένδα ταλούνται και αι Ιπποδρόμια.

Ο δόσμορος του άτυχού νέου πατήρ κ. Γεώργιος Καλικάκης έρασιτέχνης φωτογράφος, έκ των προτεινόντων δε φαρμακευθών της Σμύρνης άμα τη άναγγελία της έκδόσεως του "Αιολικού Άστέρου", έσπευσε πάνω εύγενής όπως άποσταίλη περιόν ενδιαφεροσθών φωτογραφιών έν εις και τας άνω, άφινες έπέπρωτο τόσον πενήμιος να σχολιασθών ως έκ του έπαλθόντος άνεπανορθώτου ευστυχίματος.

Είθε ο Ύψιστος να έσταλάξη έλλάσμον παρηγορίας εις τή τλήμονα στήθη των άπαρημέθιτων γονών ως και λοιπών οικείων, ή δε διαθήκη του "Αιολικού Άστέρου", ήτις διά φιλικωτάτων έσπρων συνδέεται μετά της θειής Λοιμωσθείσης οικογενείας διαδόδαί τή θαθήτατα συλλυπηγρια αυτής επί τη άνακίστω σφαιρής.

Η ΦΟΙΑ

ΚΑΙ Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΑΥΤΗΣ

Αίολος έν Σμύρνη φάσκει ζώντα μετ' τή χείρας του ζώοντος τον κάλλιστον αντιπροσώπυ όμοιο άποσταίλη έαυτ' εν υπαρκτή έκδοσει όσον και έκδοσάροντα περί του ζώου άποσού της Φοιάς.

Η φοιά κοινή ΡΟΔΙΟΝ δέν είναι μόνον δρασμός και εύγεντος κερπός αλλά και κάλλιστον αντιπροσώπυ φαισμοκον, άποσταίσημακώοντον ίδιως κατά της Εδλογίας. Ένωσάται όμοιο ότι εις τοιαύτας περιστάσεις δέν να λαμβάνεται μόνον ο ζώμος αυτού.

Φίλος ήμείστος εύρισκόμενος έν περιουσία προσβλήθη έν νινι μικρή νήσω του Αιγαίου έκτό της έπαρίτου νήσου και εδθεραπέθη υπέρ της χείρας εις τον ζώμον των ΡΟΔΙΟΝ όν τή παρέρχον οί φιλόθενόστας αυτού.

Τό ΡΟΔΙΟΝ ήμείστο υπό των άρχαίων, θεοροϊόμενον ως έν των κάλλιστων συμβόλων της άθανασίας της ψυχής, έν δ' άφορισμένον εις τον "Αδώνιν, ου ή έορτή τα ΛΑΩΝΙΑ εδθεοείτο ως ή σπουδαιοτέρα μετά τό "Ελευσίνια Μυστήρια άλληγορία της Μολούσης Ζωής. Διά τούτο και ή Έκδοσις έκταίμενα τοις έπιτηγής συμβολισμός του άρχαίου Έλλην. πνεύματος και ήθλουσα να διατηρή έσραϊάν την πίστιν εις την άνέστασιν των νεκρών, παράθεν εις τά Κόλλυβα έκ μιν των "Ελευσινίων Μυστηρίων τον αίτον, έκ δε των "Αδωνίων τό ΡΟΔΙΟΝ.

Τήν αυτήν προς τά "Ελευσίνια Μυστήρια άλληγορίαν άχον και τό "Αδώνια κατά τον Παλαίφατον (Περί θεών φάστος § 85) "Ο "Αδώνιος συμβολίζει και αυτός τον αίτον διά και έμυθολογηθή ότι έφρονήθη υπό κέρπρονού τό ήγχεος μετά των παιδοδόντων τον σκαπτόντων την γήν έχτι μεγάλη άνάλογίαν και όμοιότητα προς τό άροτρον.

Επειδή δε ο αίτος σκαίρεται μετά την όρμωσιν των ροδίων, άναφέρει ο μέθος ότι έδοσαν ο Πλάτων εις την άπερομένην Περασερόνην κόκκους ΡΟΔΙΟΥ ως ένθύμιον ότι έφραειν αυτή να κα-

ταβή πάλιν εις τον "Αδην, καθό άποφρασιθέντος υπό των θεών να ζή δε μήνας μετά της μητρος της και δε μήνας μετ' αυτού ήτοι όσους μήνας μένει ο αίτος έν τη γή.

Και άλλου όμοιο ο "Αδώνιος συμβολίζει τον ήλιον, ο δε κέρπος ο φρονέουσ αυτού δέν είναι ειμή ο άστειρισμός της "Αρατου καλοήμιτος καρά των Έλλήνων και Εορμάνθους κέρπος. Τό άροτρον ρόδιον συμβολίζει τον ούρκινον θάϊον, οί κόκκοι αυτού τοις άστέρων, τά δε έν τη μέση τοιχόματι την διαίρεσιν των άστέρων εις τοις άστειρισμοις, ους διατρέχει ο ήλιος κατά την ενσίαν αυτού καρά την γην άροτρον. Τό όνομα "Αδώνιος σημαίνει κατά την θεωρίαν ταύτην "ο έν "Αδην "Ιανός" ήτοι ο χειμωτικός ήλιος ο διαμίνων περισσοτέρας ώρας υπό την γήν.

Ός άλληγορία της τρομίας του ήλιου ο "Αδώνιος και τό ΡΟΔΙΟΝ συμβολίζουσαν έτι προσφανεστρον την άθανασίαν της ψυχής. Υπαρχει μεγάλη άνάλογία μεταξύ της ζωής του άνθρώπου, των προσφών του ήλιου και της διτήης καρά την γήν στροφής του ήλιου. "Ο ήλιος άναγεννάται ως παιδίον μετά τό μεσονύκτιον και τό χειμωρινόν ήλιοστάσιον έχτι όλον τό κάλλος της νεότητος καρά την προίαν και μετά την έαρινήν ίσημωρίαν λαμβάνει όλην την δύναμιν της άνδρικής ηλικίας κατά την μεσημβρίαν και μετά τό θερινόν ήλιοστάσιον και φθαίνει ως γέρων την έσπέρην και μετά την φθινοπωρινήν ίσημωρίαν. "Αλλ' ο ήλιος άναγεννάται πάλιν. Διατί λοιπόν και ο άνθρώπος να μη άναίρη άποσ ή ζωή του άκολουθεί τον αύτον προς τον ήλιον φασών νόμον των παριστάμενον διά της τετρακτίας του Πυθαγόρου;

Εις τό περί της Σμύρνης τελευτομέχο σήμερον έτι μεγαλοερετής και' ετος πανήγυρις, λείψανον, ως φαίνεται, των προς τιμήν του "Αδωνίδος και των ΡΟΔΙΟΝ άρχαίων έορτών και σφαιφονος προς τα τον γεοργικόν και άστειρονομικόν αίτον συμβολισμόν. Εις δίωρον της Σμύρνης άπόστασιν και συνδέσμον μετ' αι τις δι' όμαζιτης και τα χοροδρόμον χορόν Μπουσνίμασι ή ως έβληθήσθη (τά Περίολιστο) κληθέν ούτω έντα των άφθόνων και διαγών αυτού ιδίαιτων των ποτιζόντων ποταπήθεις θαλασσιωτάτους κήποις ροϊών κερπός. Κατάτην έορτήν του Τιμίου Σταιροσ συμβόλιζουσαν τρις ήμείρας μετά την φθινοπωρινήν ίσημωρίαν και καρά τον μήνα καθ' όν άρχεται ή σοκά του αίτου, σφαιρεί και πληθος έκ τε της πόλεως και των γειτονικών χωριών. Ειθός δε μετά την θείαν λειτουργίαν άρχεται πανηγυρικότα ή γενική συγκρομίδη των παρημιόμενων ροδίων του χορδίου.

Σμύρνη Άνδρον. Ι. Γερόλυμος

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΓΙΑ

Τὸ ζῆτημα τῆς ἡμέρας θὰ εἶναι εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Αἰ-
ΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.
— Ὅλοι μὲ μεγάλην ἀνυπο-
μονήσαν τὸν ἐπιρήμενον.
— Καὶ μὲ τὸ δίκυρον τὸν εἶναι
τὸ πρῶτον τὸν μερῶν μας.
— Πιστεύομεν νὰ εὐχαριστή-
σῃ ὅλους καὶ τὸ περιεχόμε-
νον καὶ τὸ περιεχόν.
— Τὰ κλισεῖ μας εἶναι ὅλα
ἀνεξαρτέτως προοίτια.
— Ἐπροσπαθήσομεν μὲ κάθε τρόπον καὶ μὲ θυσί-
αν μας ἀκόμη νὰ εὐχαριστήσομεν τὸ φιλόμοισον
Κοινὸν εἰς τὸ ὅποιον στηρίζομεν ὅλας μας τὰς ἐλ-
πίδας.
— Ἀλλ' ἴαν εὐρεθῆ καὶ κινήσῃ πολὺ δύσκολος, ὡς
λέβη ἐπ' ὄψιν ὅτι εἶναι τὸ Α' φαλλίδιον.
— Καὶ κάθε ἀρχὴ δύσκολος, ἰδίως εἰς τὰ μέρημας,
ὅπου δὲν εὐρίσκει τὴν πρόθετον ὁ, τὴν μὲ ὅσα
καὶ ἂν δώσῃ.
— Ἐννοοῦμεν τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.
— Ἀλλὰ σιγά, σιγά θὰ φέρομεν καὶ τεχνιτὴν ἰδέα.
— Σ' αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ ἡ κυ-
κλοφορία τοῦ Περιδικίου.
— Ἡμεῖς θὰ ἐκλέγομεν πάντοτε τὴν ἐκλεκτὴν
ἢ ὅποια νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους.
— Ἀλλὰ συγχρότως καὶ νὰ ἀρεθῆ.
— Εἰς τοὺς ἐπιτελούμενους μας Κυδωνίαις θὰ τὸ
καταστήσομεν πολὺ ἀγαπητὸν.
— Θὰ εἶναι ὅταν ἔνα λαχταριστὸ γράμμα ἀπὸ τὴν
γλυκερὰ τὸν πατρίδα.
— Καὶ ποῦθ' ἴδαν κίτος ὅστις μὲ εὐχαριστήσῃ
δὲν θὰ δεχθῆ καὶ θὰ διαβάσῃ τὸν "Αἰολικὸν Ἀ-
στήρα".
— Δὲν πιστεύομεν νὰ εὐρεθῆ Ἀιβαλιώτης ὅστις
νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ.
— Ἄν καὶ κίπορος—εἰς καὶ μόνος—μᾶς ἐπιστρέψῃ
τὴν ἀγγελίαν χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ τὸν φάσλλον!!
— Καὶ μᾶς ἐμήνησεν ὅτι εἶναι συνδρομητὴς σ' τὸν
"Ἅγιον Πολύμηρον"!
— Ὁ ἔλλογιμὸς κίπος τὸ Περιδικίον μας δευτέ-
ραν ἔκδοσιν τοῦ Ἁγ. Πολυμήρου.
— Ὅποιος εὐρεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίου ταιτου
ἀνθρώπου, θὰ λάβῃ ἐπὶ 25 μῆνας τὸν "Αἰολικὸν
Ἀστήρα", δωρεάν.
— Καὶ ἔνας ἄλλος μᾶς ἐπιστρέψῃ τὴν ἀγγελίαν.
— Εὐθὺς ὅμως ὡς ἔμαθεν ὅτι πρόκειται δι' Ἀι-
βαλιώτικον Περιδικίον ἤθελον ἀμείσως καὶ τὴν ἀπο-
πέσο.
— Εὐρὶ τον!
— Αἱ ἐξοχαί μας εἶναι τόσῃ στήσι ὁμορφιαῖς των,
τόσῃ μάλιστα τὰ προποθέσῃ.
— Δούτι ἔπαιον ἢ πολλὴ ἔσση. Καὶ τί ἔσση!
— Ὁ Ἀθροιστος σ' τὰς 11 καὶ 12 μᾶς ἔγρησε κυρι-
ολεκτικῶς.
— Διὰ νὰ μᾶς ἀνοισιτώσῃ μὲ τὸ μετέμῃ τῆς 15 Ἀν-

γούστου.
— Ποῦ μὲ τὴν δύναμιν τὸν ἐσάρωσε πολλὰ πράγ-
ματα ἐκείνην τὴν ἡμέραν!
— Αἰνὰ τὰ εὐλογ, μὲνα μετέμῃ μᾶς δροσεῖον, ἀλλὰ
καλὸ ἀρεθὶ μᾶς πληρόνουν τὴν δροσὴ των.
— Σκόπουν σκόνη καὶ μᾶς κίτουν ἀγνώριστους.
— Ἄλλος μουσεῖ με κερτίδα καὶ ἄλλος μὲ σιαρ-
δα γονδραλενομένοι, ἔτοιμοι νὰ φεθῶν σ' τὸ
τηράν.
— Φθίνει νὰ ἔσῃμαν ἔνα περίπατον ἔως τὸν Ἁγ.
Νικολαῖον.
— Τὸ ὁμοιαντικὸ μας αὐτὸ Μονιστήρι.
— Τὸ γράμμο ἀπὸ λογῆς λογῆς ἐτίμορφαις!
— Ἀλλὰ ἡ Μιτυλήνη τὸ κίποσῃ εἶναι μαγία!
— Αὐτὸ τουλάχιστον μᾶς ἔρανεῖροσεν ἔνα μικρὸ
ταξιδάκι περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου.
— Φύλοξενία δὲ πέρα καὶ πέρα ἔως τὴν ἄσση.
— Τὸ " Ὀρεγὸν ", μᾶς ἀφῆρα χίσοκοντες εἰς τὴν ἀ-
κρογυαλὴ τῆς Μιτυλήνης.
— Ἄς ὄσῃται ὁ περιουτηκώτατος κ. Μαργλῆς μὲ
τὴς ναυτικῆς του γνώσεως περὶ ἀναγορήσεως Ἀτ-
μοπλοῖον.
— Ἱστορικὴ Ἐλαστρητικὴ νῆξ Σαββῆτου 23 Ἰ-
ουλίου.
— Ὅσα 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον!
— Εἰς ὅλα τὰ Ξενοδοχεῖα σὶδὲ τρία διὰ νὰ κοι-
μηθῶμεν. — Ἀπελπισία εἰς τὸ κατακόρυφον.
— Ἐπίτηξος σοξόμεθα!
— Κίτι ἐβέντοπαιδα ἀπὸ τὸ Πλομῆρι ἐσπερήθη-
σαν τὰ κρεββάτια των διὰ νὰ μᾶς τὰ παραχορή-
σουν.
— Σπερῖσαντες καὶ αὐτὸ τὸ Ἐνταγγλικὸ ἤτην
" ὁ ἔχον δύο χιτώνες ὡς δίδη τὸν ἔνα εἰς τὸν πλη-
σίον. — Ἄλλον γὰρ οὐκ ἔχον!
— Ἐθαιμῖσομεν τὸ ὄρατο νῆσι τὴν Κυριακὴν μὲ
ὄλην μας τὴν ἀνσιν.
— Ὁ δημοτικὸς τὸν Κίπος μὲ ὄλον του ἐν γένει
τὸ περιβῆλλον μᾶς κατιμῆρυνται!
— Ἀλλ' ἔκείνη ἢ ἐξοχὴ των ἢ Βαρεῖα δὲν ἔχει
ταῖρι.
— Εἶνε μὲν λωρίδα διαλεχτὴ, ποῦ ἀμφισβῆλλον
ἂν εὐρίσκειται ἀλλοῦ ποσθενῖα εἰς τὰ μέρη μας.
— Ἀροσῆ, αρσινάδα καὶ ὁμορφῆ ὅπου καὶ ἂν
κατάξῃ!
— Κόσμος τὸ βραδονὸ μὲ τὸ φεγγαρέα πάρα πο-
λὸς. — Καὶ τί κόσμος!
— Κυρία καὶ δεσποινίδες μὲ φορεσῆς ἔκνεστω-
πίτες ἀλλῆ καὶ ἀριστοκρατικώτατες.
— Σὴν Μιτυλήνην ἔραρον καὶ ἔντυνονται.
— Ἀλλὰ ἔραρον καὶ ἔοδεῖον!
— Ὅσα σὺ . . . πάσης πλεῖν εἰς Κόριν-
θον!
— Αἰτίσῃ ἢ ἐτίμορφαις ποῦ ὄαν Νεραῖδες σ' τοῦ
φεγγαριῶ τὴν λάμψῃ πηραιοῖορχονται, ἔραγόν-
νον ἔνα φίλον μου ὅστις ποῦ δὲν κρατῖται καὶ
μου φρονεῖται. — Μὰ γὰρ δὲς κατῆνε χίρος;
— Ε! φάτε μάτῃ φάρι! — Τοῦ λόγου καὶ ἐγὼ
ἐδοκώομενος.
ΚΟΥΝΟΥΠ

Υπεύθυνος Χαρ. Γ. Βαφειάδης

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ

Τὸ πλουσιώτερον τῶν ἐν τῇ πόλει μας εἰς ποικι-
λίαν εἰδῶν **ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ, ΧΑΡΤΙΚΩΝ, ΦΑ-
ΚΕΛΛΩΝ** καὶ ἀπάντων τῶν λοιπῶν χρειωδῶν διὰ
ΓΡΑΦΕΙΑ καὶ **ΣΧΟΛΕΙΑ**.

Μὲ εἰδικότητα **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ** εἰδῶν, **ΜΟΥ-
ΣΑΜΑΔΩΝ** δι' **ΕΠΙΣΤΡΩΣΕΙΣ** διὰ **ΤΡΑΠΕ-
ΖΟΜΑΝΔΗΛΑ** καὶ λοιπῶν καὶ **ΜΕ ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ**
ἄλλα εἶδη.

Τιμαὶ ὀρισμέναι ἐκτὸς Συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΙ ΚΥΔΩΝΙΑΙ"

ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΟΥΡΑ

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ - [ΚΤΗΜΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΑ]

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ πασιγνωστον διὰ τὴν τι-
μιότητα καθαριότητα καὶ περιποίησιν ὡς καὶ διὰ
τὰ εὐάερα δωμάτια του.

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΕΝ ΣΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάχιες παντός ει-
δους μετὰ διαφορῶν καλλιτεχνικῶν σημά-
των, καὶ χαρακτῆρων **Κατα-**
σκευῆ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φα-
νῶν διαφόρων ἐβροστικῶν σχεδίων.
Ἐπισκευάζονται παντός εἶδους φῶτα,
ΛΟΥΞ, ΜΙΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΛΙΟΥΜ,
ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΔΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΜΠ. ΧΑΤΖΕΛΗ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΟΛΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΚΑΤΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ἐργασία ἡγενημένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας.
Φωτογραφία ἀπὸ μικροσκοπικῶν μίχων τελείου φυσικῆ
μαγείας
Τιμαὶ συμφέρουσαι δι' ὅλους